

Návrh tém k pôstnym stredtýždňovým večierňam

Pôst 2013

JOZEF

1. pôstny týždeň (18. 2. – 24. 2.)

Jozef predaný bratmi – 1M 37

- ❖ Ak obdivujeme veľkých mužov viery, musíme vnímať aj ich nedostatky. Jákobova rodina určite nebola takou, aké by sme chceli mať my v našej cirkvi: otcovo uprednostňovanie jedného syna pred ostatnými; Jozefova namyslenosť a donášačstvo; nenávisť bratov k Jozefovi a možno ešte aj mnohé iné neduhy. Rodina, v ktorej naplno prevládajú ľudské nedokonalosti, čo vyvrcholí k zámeru bratov zbaviť sa Jozefa a skutku jeho predania.
- ❖ Jozef sa pritom svojimi snami prejavuje ako vyvolený Boží, no neslúži mu to k pokore. Okrem snov nevidno na ňom žiadne známky Božieho vyvolenia, žiadne stopy tesného vzťahu k Bohu alebo vôle podriaďiť sa Mu.
- ❖ Jozefov údel, keď je predaný do Egypta, javí sa preto na jednej strane ako čin odsúdeniahodný, no možno si v istej chvíli povedať aj škodoradostné „dobre mu tak“ alebo „dostal čo si zaslúžil“.
- ❖ A predsa Boh neopustil Jozefa ani jeho rodinu. Napriek všetkým nedostatkom a pokleskom ostávajú všetci v Božích očiach a sú súčasťou plánu, ktorý je ešte teraz skrytý a jeho postupné napĺňanie sa nám-či skôr samému Jozefovi – javí ako Božie zavrnutie – veď Boh dopustil, aby ho predali. Ako je to možné?
- ❖ Tak vidíme, aké dokonalé sú Božie plány, aká tajuplná je Božia cesta ich napĺňania, ako dokáže Boh aj ľudský hriech využiť na dobré (závisť bratov poslúžila k tomu, aby sa Jozef dostal do Egypta) a aké klamné môže byť ľudské hodnotenie situácie ak si človek myslí, že ho Boh opustil. Aj my tak možno hľadáme na udalosti v našom živote a neuvedomujeme si, že ešte nie sme na konci Božieho plánu.

2. pôstny týždeň (25. 2. – 3. 3.)

Pokúšaný Jozef – 1M 39, 7-20

- ❖ Jozef sa dostal do domu Pootifara, ktorého si získal natoľko, že mu zveril správu nad celým majetkom. Prekvapivý obrat. Namiesto skláteného a zničeného Jozefa nachádzame povýšeného spoľahlivého sluhu, ktorý si získava naše sympatie. No premena nie je iba vo vonkajších okolnostiach, ale aj v Jozefovi samotnom. Akoby to už nebol ten istý človek, ktorý namyslene bez známok pokory pobýval v istote pri svojom otcovi. Akoby pred nami stál iný Jozef, naplnený pokorou a poslušnosťou – Jozef, ktorého neľahká skúsenosť s bratmi naučila spoliehať sa na Hospodina.
- ❖ Predanie bratmi nebola iba praktická súčasť Božieho plánu, ale aj lekcia, v ktorej sa mal Jozef pocvičiť v dôverovaní Bohu a v pokore pred Ním i ľuďmi.
- ❖ No ešte nie je koniec. Dostáva sa do novej, omnoho ťažšej skúšky, v ktorej mnohí mocní zlyhávajú. Kým nešťastie (v Jozefovom prípade predanie bratmi) mnohých ľudí zocelí, pretože s ním zabojujú ako so skutočným problémom, sexuálne pokúšenia sú o to nebezpečnejšie, že ich ako problém ani nevnímame. Lákajú nás rozkošou a opojením srdca i mysle, a tak im mnohí prepadnú, no namiesto slasných výšin ich čaká poklesok.
- ❖ Nástrahy a pokúšenia sú často skryté a je oprávnená naša každodenná prosba: „neuvod' nás do pokúšenia, ale zbav nás zlého“. Neraz za peknými vecami sami nedokážeme rozpoznať poklesok a je preto potrebné byť v neustálom kontakte s Písmom, a tak sa udržiavať v bdelosti, ku ktorej nás vyzýva aj pôstny čas.

3. pôstny týždeň (4. 3. – 10. 3.) *Jozef vo väzení – 1M 39, 21 - 40*

- ❖ Jozef obstál v skúške, no nečakala ho za to odmena, ale väzenie. Väzenie, ktoré nie je trestom za to, že zachoval v dome Pootifarovom poslušnosť Bohu, ale ktoré je ďalším krokom v Božom pláne a zároveň ďalším cvičením pre Jozefa samého.
- ❖ „Za dobrotu na žobrotu“ mohol by si povedať Jozef rovnako ako si to neraz hovoríme my a zdá sa nám, že oprávnené. Pritom si ani neuvedomujeme, že ak sme sa aj dostali do horšej situácie, nie je to trest za naše dobro, ale ďalšia Božia lekcija alebo cvičenie na Božej ceste.
- ❖ Jozef vo väzení vykladá sny, ale už nie namyslene, hrdý na svoj dar, ale pokorne s cieľom poslúžiť a potešiť. Hľa, to výsledky Božích cvičení. Až Jozef, v ktorom už niet namyslenosti a arogancie, ktorý sa nedá zlákať rozkošou, a ktorý je ochotný sledovať aj iný ako svoj cieľ, je pripravený na to, aby ho Boh povýšil.

4. pôstny týždeň (11. 3. – 17. 3.) *Jozefovo povýšenie – 1M 41*

- ❖ Od Jozefovho stretnutia s pekárom a pohárnikom vo väzení uplynuli 2 roky. Posledné cvičenie – cvičenie v trpezlivosti. Od okamihu, kedy ho bratia predali do Egypta bolo tých rokov omnoho viac – rokov, naplnených Božimi lekciami, ktoré mali niekedy podobu utrpenia a inokedy podobu rozkoše.
- ❖ Výsledkom je však nový človek, ktorý zastane pred vládcom Egypta, aby mu poslúžil v trápení a potom prijal z jeho ruky povýšenie a poverenie do neľahkej služby. Toto by nebolo možné, ak by tejto chvíli nepredchádzali tie všetky ostatné, ktoré Jozefa na tento okamih pripravili. Tu sa završuje Boží plán, ktorý zahŕňal vyvolenie i vyškolenie svojho človeka pre danú úlohu rovnako, ako si firma vyškolí pracovníka, ktorého si vyberie na danú pozíciu. Školenie je o to dlhšie a o to náročnejšie, o čo dôležitejšia je úloha, pre ktorú je človek povolaný.
- ❖ Aj s nami má Boh svoje plány tu pre časnosť a najmä pre večnosť. Sme tiež rôznym spôsobom povolávaní a pripravovaní pre svoje pôsobenie tu, ale i tam. Veď ani Božiu slávu nemožno prijať bez predošlej prípravy. Vari by sme mohli vojsť do Božieho kráľovstva, ak by sme sa po celý život podobali mladému Jozefovi? Je azda práve on našim vzorom? Nie, našim vzorom je vyškolený Jozef, ktorý je prežiarovaný Božou prítomnosťou a cítiť z neho jeho úprimný vzťah k Bohu. To je cieľom aj našich životných utrpení, skúšok a zákrut, ktorými v živote prechádzame.

5. pôstny týždeň (18. 3. – 24. 3.) *Radostné stretnutie – 1M 45, 1 – 8*

- ❖ Jozefov životný príbeh sa završuje šťastným koncom, ktorý neslúži iba k radosti Jozefovej, pretože znovu získal to, čo mu Boh kedysi na čas odobral, ale aj k radosti jeho rodiny, ktorá získala pre otca strateného syna a pre bratov pokoj svedomia. Záver Jozefovho príbehu nám hovorí, že Božie cesty a plány sú dokonalé aj v tom, že hľadia naozaj na všetkých a na všetko. Ani v Jozefovom prípade nebol cieľom Božieho plánu iba Jozef. Popri jeho vyvolení a zaškolení do veľkého povýšenia bola v Božej starostlivosti aj jeho rodina, ktorá mala tiež prejsť svojim utrpením, aby poznala svoje nedostatky a po rokoch mohla nájsť nielen strateného Jozefa, ale najmä stať sa novou, lepšou a súdržnou. Božia lekcija zbavila nielen Jozefa jeho namyslenosti, ale aj jeho rodinu nenávisť, závisť a uprednostňovania.
- ❖ Jozefov príbeh je aj našim príbehom, pretože tak ako on, aj my prechádzame Božou školou, ktorá nás cez mnohé poníženia vedie ku konečnému povýšeniu. Vidíme to na Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý prešiel ponížením i potupnou smrťou, aby bol vzápätí oslávený. Jeho porážka na kríži je iba zdanlivá, pretože je stále v Božích rukách – stále zostáva súčasťou Božieho plánu, ktorý vyvrcholí až neskôr.
- ❖ Tak sme aj my vo svojom ponížení a utrpení iba uprostred cesty, ktorá vedie k nebesám. Spoliehajme sa na Hospodina, dôverujme Mu a nadovšetko sa nechajme Ním viesť ako tým, ktorý presne vie, k čomu majú poslúžiť lekcie, ktoré nám pripravil.